

Sunt pasăre nomadă

Aspiranta

Sunt doar o pasăre nomadă

Îmi este dor de primul meu Acasă,
un dor de tot ce-i dincolo
de cortina timpului pătimas,
am déjà vu constant ce-mi asaltează visul
din adâncul nopților
ce-au amuțit.
Devin pe ascuns femeia-pasăre
ce reînvață zborul
pe-aripi de îngeri călători,
închid o ușă și deschid o fereastră
pentru a porni spre necuprins,
sunt doar o pasăre nomadă
amorțită de lespede
așteptării,
dar mi-am pus nuferi pe aripi
să-mbrățișez cu o mie de petale
moment Acum
și să pornesc
în zbor astral, ca la-nceputurile
vieții,
căutând iubirea
uitată printre
galaxii.